Η Πόλη της Καταχνιάς - Carlos Ruiz Zafón

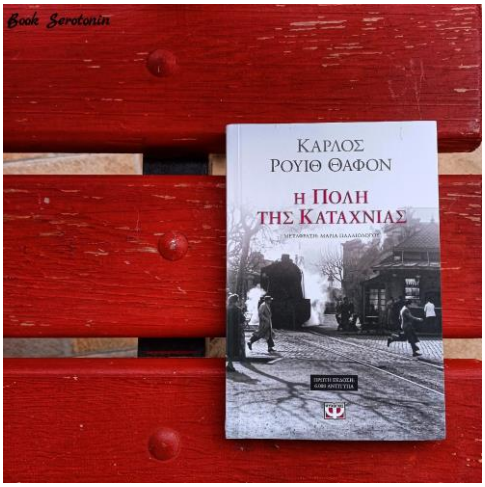

Τι κοινό μπορεί να έχουν ένας οχτάχρονος επίδοξος συγγραφέας ο οποίος αποκτά μια φίλη που έμελλε να τον στοιχειώσει για πάντα, με την ιστορία της γυναίκας με τα χίλια πρόσωπα;
Ή ένα ιστιοφόρο από την Κωνσταντινούπολη που θα σπείρει την καταστροφή και τον όλεθρο στην Βαρκελώνη του 1454, με την σκοτεινή ιστορία του άγνωστου βιβλίου που γράφτηκε από τον Θερβάντες;
Ή η διαβολική χριστουγεννιάτικη ιστορία του Καταλανού δικηγόρου Εσκρούτζ, με την ζωή ενός πληρωμένου δολοφόνου και το ταξίδι του Γκαουντί στην νέα Υόρκη που σφραγίζει την μοίρα του καλύτερου του έργου;

Φαινομενικά καμία, όμως...

Αυτά είναι μόνο λίγα από τα διηγήματα μιας από τις πιο αξιόλογες πένες με την οποία είχα την τύχη να έρθω σε επαφή τα τελευταία χρόνια. Ορισμένα είναι ήδη γνωστά, άλλα βλέπουν το φως της δημοσιότητας για πρώτη φορά και όλα μαζί συνθέτουν την συλλογή διηγημάτων - κύκνειο άσμα του Ισπανού συγγραφέα Θαφόν - Η Πόλη της Καταχνιάς.

Με μια αφήγησή που σαγηνεύει και που κυμαίνεται ανάμεσα στον έρεβο του gothic μυθιστορήματός, στο θρίλερ και στις ατμοσφαιρικές κινηματογραφικές σκηνές, γίνεται η περιήγηση στον σκοτεινό του κόσμο, γεμάτο καταραμένους ποιητές και πασίγνωστους αρχιτέκτονες, μαγευτικές γυναίκες και τυφλές μάγισσες, που κινούνται σε μια ομιχλώδη Βαρκελώνη κάτω από το άγρυπνο μάτι των φυλάκων γκαργκόιλ.

Το σκηνικό των διηγημάτων του με φόντο ζωντανές εικόνες από την παγωμένη Βαρκελώνη του 1600 ως την Κωνσταντινούπολη λίγο πριν την άλωση, συνδυάζει την μυθοπλασία με αληθινά πρόσωπα και γεγονότα κάνοντας την διήγηση εξαιρετικά ρεαλιστική. Οι ήρωες του, μας παίρνουν από το χέρι και μας οδηγούν στα σοκάκια της πόλης, νιώθουμε το κρύο να ραπίζει το πρόσωπό μας και μυρίζουμε μπαρούτι και στάχτη στον αέρα.
Ήρωες που δεν γνώριζα αλλά σίγουρα θα ξανασυναντήσω καθώς στο βιβλίο αυτό διευρύνεται ο κόσμος του Κοιμητηρίου των Λησμονημένων βιβλίων.

Δυστυχώς το η Πόλη της Καταχνιάς είναι το τελευταίο έργο του συγγραφέα ο οποίος έφυγε νωρίς από την ζωή. Όμως η μοναδική του γραφή και ο μαγικός κόσμος των βιβλίων του είναι ικανά να τον κατατάξουν σε μια από τις πιο αξιόλογες φωνές της σύγχρονης λογοτεχνίας!

Η πρώτη μου επαφή με τον συγγραφέα έμελλε να είναι – δυστυχώς – μετά τον θάνατό του. Είναι το πρώτο έργο του Θαφόν που διαβάζω και σίγουρα όχι το τελευταίο.

«... το χειροκρότημα έχει αξία μονάχα όταν έρχεται τη σωστή στιγμή. Όταν είναι μαραμένο και όψιμο λουλούδι, δεν είναι παρά προσβολή και απρέπεια.»

Δεν θα χειροκροτήσω λοιπόν, καθώς νιώθω πως άργησα πολύ να γνωρίσω το έργο του. Δεν μου μένει παρα να υποκλιθώ στο υπέρμετρο ταλέντο του, αποτίοντας φόρο τιμής στον Carlos Ruiz Zafón έναν από τους πιο αξιόλογους συγγραφείς του αιώνα μας.